

Ifølge § 1 stilles der Midler til Raadighed til Hjælp for særlig vanskeligt stillede Kommuner, idet man herved følger et Princip, man allerede længe har fulgt, og det er et Princip, som jeg tror er godt, naar det anvendes paa fornuftig Maade, og her mener jeg, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Pinholt) har Ret, naar han siger, at Tilskud af denne Art ikke bør være saa store, af Kommuner, som ikke behøver det, derved fristes til at søge Hjælp. Kun naar der ogsaa i den Henseende udvises stor Skønsomhed, vil det foreslaaede Beløb vise sig at være tilstrækkeligt, og det er da mit Haab, at denne Skønsomhed vil blive udvist.

Spørgsmaalet om at afhjælpe Arbejdsløshed ligger jo ganske udenfor dette Forslag. Da det imidlertid er blevet nævnt af de to ærede foregaaende Ordførere, skal jeg tillade mig at udtale, at ogsaa mit Parti i allerhøjeste Grad — hvad der ogsaa vil fremgaa af Partiets Ordførers Tale i Gaar — ønsker at skaffe Arbejde fremfor at yde Hjælp til Underhold i Form af kontante Tilskud.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Henningsen: Det foreliggende Lovforslag maa jo nærmest opfattes som en Fortsættelse af den sidste Dyrtdislov, der blev vedtaget, Lov af 29. Marts 1920. Forslaget her bygger paa de samme Principper, og det er de samme Beløb, der stilles til Raadighed paa samme Maade som i Loven af 29. Marts. Men da Loven af 29. Marts blev vedtaget, stod vi foran en Sommer, hvori vi kunde regne med, at Arbejdet vilde være rigeligt, vi stod overfor en Tid, hvor de fleste mente, at nu vilde Priserne gaa ned. Nu derimod, da vi skal behandle dette Forslag, staar vi foran en Vinter, i hvilken vi ved, at Dyrtdiden vil blive større, end den nogen Sinds har været, Priserne er jo stadig stigende, og vi ved tillige, at Arbejdsløsheden vil blive stor. Spørgsmaalet er derfor, om vi kan klare os med en Dyrtdislov af samme Karakter som den, Rigsdagen fandt var rigtig i Foraaret. De tidligere ærede Ordførere har talt om, at vi skulde naa til en Afvikling af alle disse Dyrtdisforanstaltninger, og det er rigtigt. Det er rigtigt, at vi skal have en Afvikling, men det er jo saa et Spørgsmaal, hvor kraftig og hvor hurtig denne Afvikling skal være. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at vi kan klare os alene med en Dyrtdis-

lovgivning af den Art, her er foreslaaet. Jeg vil ikke derfor sige, at vi skal ændre denne Dyrtdislovs Karakter, men jeg tror, vi skal have yderligere Foranstaltninger, og meget store Foranstaltninger til at afhjælpe den Nød, vi vil komme til at staa overfor i den Vinter, der kommer. De Beløb, der stilles til Raadighed efter dette Forslag, er jo langt fra store, naar vi ser dem i Forhold til de høje Priser paa alle Livsfornødenheder, og naar vi ser dem i Forhold til den Vinter, vi gaar i Møde.

I § 1 stilles der $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed, som kan udbetales til de alledaarligst stillede Kommuner, og i § 2, 1ste Stykke, gives der Kommunalbestyrelserne Ret til at yde Hjælpekasser, Sygekasser og andre lignende Institutioner et Beløb, som svarer til 2 Kr. pr. Indbygger i Kommunen, og hvoraf 1 Kr. refunderes af Staten.

Endelig er der i § 1, 4de Stykke, aabnet Adgang for Kommunerne til at foretage eller lade foretage prisnedsættende Foranstaltninger. Disse Foranstaltninger er indskrænkede til to Omraader, Børnebespisning og Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn. Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen spurgte Ministeren, om Hjælpekasserne kunde foretage en saadan Foranstaltning, altsaa yde Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Mælk, efter de almindelige Hjælpekasseregler. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om et andet Punkt i Dyrtdislovgivningen, nemlig om de Kommuner, der ikke har forbrugt det Beløb, der er stillet til Raadighed efter § 2, 1ste Stykke, altsaa de 2 Kr. pr. Indbygger som direkte Tilskud til Hjælpekasserne eller de andre Institutioner, som er nævnte, har Lov til at bruge det tiloversblevne, f. Eks. til Nedsættelse af Prisen paa Børnemælk. Jeg kunde nemlig tænke mig, at der er enkelte Kommuner, der ikke har Brug for det hele Beløb, men jeg kan vanskeligt tænke mig nogen Kommune, der ikke er nødsaget til at nedsætte Prisen paa Børnemælk til Hjælp for den mindre velstillede Del af Befolkningen. Dette Spørgsmaal vil jeg gerne høre Ministerens Svar paa.

Jeg skal for øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men jeg tror, som sagt, ikke paa, at det paa langt nær kan afhjælpe den Nød, vi sikkert vil staa overfor i den kommende Vinter, men det kan være et Supplement til andre Foranstaltninger, som vi ganske sikkert bliver nødt til at træffe senere hen paa Vinteren.